

Na základě Vašeho vyzvání si dovolím s využitím expertizy kolegy Bartoše uvést několik skutečností, kterými podpořím Vaše obavy, související s následky těžby zlata pro vodní prostředí. Mezi možné dopady těžby zlata na využití zdrojů vody pro úpravu na vodu pitnou patří uvolňování konkrétní skupiny látek do vodního prostředí. Mezi hlavní látky patří zejména kyanidy. Ty se v přírodních vodách prakticky nevyskytují, a pokud ano, tak pouze ve stopových koncentracích. Vyšší koncentrace v povrchových vodách nebývají přerozeného původu, neboť působením přírodních procesů dochází k jejich rozkladu (oxidaci) případně k uvolnění do atmosféry. Kyanidy jsou minimálně toxické pro rostliny, ale jsou velmi toxické pro živočichy. Vzhledem k tomu, že jejich koncentrace v pitné vodě nesmí překročit limit 0,05 mg/l, jakýkoli únik kyanidů do povrchových resp. podzemních vod komplikuje ne-li znemožňuje využití takovéto vody pro úpravu na vodu pitnou.

Mnohem závažnějším problémem souvisejícím s těžbou rud obecně mohou být kovy, které jsou z hlušiny vymývány srážkovými vodami a vyplavovány do povrchových i podzemních vod. Jedná se především o stříbro, měď, olovo, chrom, kadmium a další. Sloučeniny těchto kovů jsou velmi často toxické pro vodní organismy (měď, zinek) a lidi (olovo, kadmium). Zvýšené koncentrace těchto kovů buď znemožňují úpravu takové vody na vodu pitnou, nebo její úpravu komplikují a tím i neúměrně prodražují.

Pomineme-li devastaci doposud nedotčené krajiny těžbou rud, je nejzávažnějším rizikem s tím spojeným právě negativní ovlivnění kvality povrchových a podzemních vod, které pak nebude možné po dlouhou dobu používat pro zásobování obyvatelstva. Při současné situaci stále se prodlužujících období sucha je nutné bezpodmínečně zabránit tak drastickým zásahům do ekosystému v lokalitách přirozené akumulace vody.

Ing. Ondřej Beneš, Ph.D., MBA, LL.M.
obchodní ředitel

VEOLIA VODA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s.